

[Tove Niemann]

eller pædagoguddannelse end på at gøre forholdene for brugerne mere menneskelige og varme. Det er meget nødvendigt, at der bliver mulighed for så mange private pasningsordninger, især for børn, som muligt, så forældrene har en reel mulighed for at vælge den pasningsordning, der giver børnene den påvirkning, som bedst passer ind i det mønster, der er lagt for deres familieliv.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Dette lovforslag har været lidt af en tornebestrøet sti at betræde, måske også fordi det er så omfattende. Det var jo ikke alene kontanthjælpen, men også daginstitutionerne og dermed hele småbørnspolitikken, vi kom til at behandle. Er der noget, som har betydet noget for kommunernes budgetter, der jo er lagt for 1983 nu, er det specielt kontanthjælpen, som har slået bunden væk under dem, og det har jo ikke hjulpet med den økonomiske stramning, der yderligere er sket.

Det er også især vedrørende kontanthjælpen, der har været stillet mange spørgsmål i udvalget, og dér synes jeg nu ikke, det er helt rimeligt at klandre hverken ministeriet eller ministeren, hvis svarene om Christiansfeld og Helle ikke har været helt tilfredsstillende, for det skyldes jo ikke uvillighed til at svare, det har lige så meget været et spørgsmål om tidsbegrænsning. Man har svaret, i det omfang man kunne; det er jeg overbevist om. Jeg har selv været ovre at gennemgå, hvordan sådan noget blev gjort, og talt med en hel masse udvalgsformænd.

Jeg er lidt ked af at se i socialdemokratiets betænkningsbidrag, at man slet ikke kan regne med socialdemokratiet, når det drejer sig om besparelser på det sociale område, for vi skal i gang med besparelser her, og derfor er det så vigtigt, at så mange partier som overhovedet muligt har medindflydelse, således at den bredest mulige del af befolkningen bliver repræsenteret.

I øvrigt vil jeg sige, at det har jo aldrig været meningen, der ikke skulle være en begrænsning for forbigående hjælp, men vi har jo haft det problem, at forbigående hjælp nok har løbet meget længere tid, end man havde regnet med. Det radikale venstres forslag nr. 1 herom er, synes jeg, stadig væk meget vanskeligt forståeligt, og jeg mener heller ikke, at det, som jeg har tolket det, er

nogen forbedring af de faktiske forhold. Jeg ønsker stadig væk, at man skal bibeholde det eksisterende levestandardniveau i de 9 måneder, også for at få motiveringen til igen at komme i gang. Jeg forstår godt, hvis det var, fordi man ville have, at de pågældendes økonomi skulle være nået ned på niveauet for varig hjælp, men jeg synes, det er en forringelse af den eksisterende ordning. Dette ændringsforslag kan jeg derfor ikke tiltræde.

Vi er alle sammen bekymrede for det, det radikale venstre er bekymret for, og det er spørgsmålet om, hvorvidt man ville fortsætte med opfølgning og rådgivning, men det har man præciseret i betænkningsbidraget fra socialministerens side, så der skulle ikke være noget problem i det. En ting er, o.k., at praksis er blevet sådan, men så er det socialministerens pligt, når han har skrevet sådan et betænkingsbidrag, at følge det op og se efter, at kommunerne gør, som det er hans mening.

Så er der spørgsmålet: hvad nu, hvis man ikke kan anvise anden bolig? Det var vores virkelig reelle, store problem. Hertil bliver der afsat 40 mill. kr., 20 mill. kr. fra kommunerne og 20 mill. kr. fra staten, så mon ikke det skulle kunne dække de udgifter, der vil komme, hvis kommunen beslutter, at der ikke er anden bolig at anvise, så folk må blive boende i den, de har boet i før. Man kan ikke eksportere sine sociale tilfælde til en anden kommune, det er da klart.

Ændringsforslag nr. 10 synes jeg er lidt af et spil om ord; om man skal kalde det for pasningsordninger eller socialpædagogiske tilbud, tror jeg nok bliver et spørgsmål om politisk filosofi.

Det glæder mig, at fritidshjemsordningen kommer i orden. Vi får de 35 pct. af driftsudgiften hjem, og det skal så gælde i perioden fra 1983 til 1985.

Derimod er jeg vældig ked af, at det på baggrund af afvisningen af forslaget om taksterne i øvrigt viser sig, at vi ikke kan gøre noget ved fripladsordningerne. Det er meget beklageligt, for dermed bringer de partier, der ikke vil stemme for dette, de mennesker, der er tale om, i en dårligere situation, end hvis de havde medvirket til forslaget gennemførelse.

I øvrigt vil jeg sige, at det var 175 mill. kr., vi ønskede at spare, ud af et driftsbudget for samtlige daginstitutioner på 8-9 mia kr.